

Аналітична довідка Руху ЧЕСНО про кандидата до Верховного Суду

Бенедисюк Ігор Михайлович

Інформація щодо участі кандидата у конкурсі

Проміжні результати:

Результати анонімного письмового тестування – 84,75

Результати практичного завдання – 92

Загальний результат іспиту – 176,75

Остаточний результат – 752,75

Позиція ГРД – [Висновок Громадської ради доброчесності про невідповідність кандидата Бенедисюка І.М. на посаду судді Верховного Суду](#)

[Рішення про надання інформації на доповнення до Висновку щодо невідповідності Кандидата на посаду судді Верховного Суду Бенедисюка Ігоря Михайловича критеріям доброчесності та професійної етики](#)

Рух ЧЕСНО збирає інформацію з відкритих загальнодоступних джерел та не стверджує про вчинення особою правопорушення або її вину. Висновки ЧЕСНО про причетність кандидатів до корупційних діянь, ухвалення сумнівних рішень є оціночними судженнями, що можуть не збігатися із офіційними рішеннями та висновками державних органів

Оцінка доброчесності

Причетність до порушення прав людини

Як повідомляє ресурс [Prosud](#), Вища рада правосуддя, головою якої є І. Бенедисюк, не надала Громадській організації “Всеукраїнське об’єднання “Автомайдан” інформацію про розмір зарплат її членів. Вищий адміністративний суд [зобов’язав](#) Вищу раду правосуддя відповісти на запит «Автомайдану», але там вирішили подати апеляцію. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду [відмовив](#) у задоволенні заяви Вищої ради правосуддя. На [думку](#) активістів, це свідчить про явну неготовність Вищої ради правосуддя виконувати Закон «Про доступ до публічної інформації», і роль пана Бенедисюка як голови Вищої ради правосуддя тут є ключовою.

Порушення норм професійної етики

1) Як повідомляє ресурс [Prosud](#), згідно з офіційною біографією пана Бенедисюка, розміщеної на сайті [Вищої ради правосуддя](#), він 3 місяці (з лютого по квітень 1994 року) поєднував роботу судді в Україні та в Російській Федерації. З аналізу діючого на той момент закону «О гражданстве в РСФСР» від 28.11.91 випливає, що в перші роки проголошення незалежності України Ігор Бенедисюк міг бути громадянином Російської Федерації. У жодній із його біографій не говориться, коли саме він отримав громадянство України й чи відмовився він від громадянства Росії. Як [вказують](#) активісти, незважаючи на велику кількість інтерв’ю самого Ігоря Бенедисюка та заяви прес-служби ВРП, до сьогоднішнього дня не було озвучено двох простих дат – виходу з громадянства РФ Ігоря Бенедисюка та дати отримання ним громадянства України. Відсутність чіткої інформації стосовно вищевказаних обставин підриває довіру суспільства до судової влади у

цілому.

2) Перебуваючи на посаді голови Вищої ради правосуддя, І. Бенедисюк не забезпечив належного очищення судової влади від недобросовісних суддів, що унеможливило відновлення довіри суспільства до суддів. Як зазначено у [матеріалі](#) PROSUD, І. Бенедисюк нічого не зробив для того, щоб виявити дійсні причини масового порушення цими суддями присяги. Численні звернення Автомайдану та родин Героїв Небесної Сотні сприяти встановленню організаторів впливу на суддів були проігноровані. Більшість «суддів Майдану» уникнули відповідальності, велику частину справ проти суддів було закрито у зв'язку з завершенням строку давності, у чому винна сама Вища рада правосуддя.

3) Як зазначено у [статті](#) на сайті РадіоСвобода, Петро Порошенко, [нагородив](#) Бенедисюка іменною зброєю. На [думку](#) юристів, будучи на посаді члена Вищої ради правосуддя, Бенедисюк залишався у статусі судді і, отримуючи нагородну зброю від Президента (тобто державну нагороду), відповідно порушив Закон України «Про судоустрій і статус суддів», який забороняє суддям приймати будь-які державні нагороди.

Біографічна довідка

Освіта:

[1991](#) – Військовий інститут Міністерства оборони СРСР.

Кар'єра:

[2015](#) – т.ч. – член Вищої ради юстиції (з [2015](#) року голова Вищої ради юстиції, з [2017](#) року голова Вищої ради правосуддя);

[2003-2015](#) – суддя Вищого господарського суду України;

[2001-2003](#) – суддя Київського апеляційного господарського суду;

[2000-2001](#) – суддя арбітражного суду міста Києва ([2000](#) обраний безстроково);

[1994-2000](#) – суддя військового суду Київського гарнізону;

[1991-1994](#) – суддя 37-го військового суду, Далекосхідний військовий округ, м. Южно-Сахалінськ;

[1986-1991](#) – курсант Військового інституту Міністерства оборони СРСР, м. Москва.

Офіційні документи щодо кандидата:

[Досьє](#)

[Декларація за 2013 рік](#)

[Декларація за 2014 рік](#)

[Декларація за 2015 рік](#)

[Декларація за 2016 рік](#)

[Декларація за 2017 рік](#)

[Декларація родинних зв'язків судді за 2012-2016 роки](#)

[Декларація родинних зв'язків судді за 2013-2017 роки](#)

[Декларація доброчесності 2016 рік](#)

[Декларація доброчесності 2017 рік](#)

Додаткова інформація

Інша інформація:

У березні 2017 року стався конфлікт між Ігорем Бенедисюком та групою активістів, що є учасниками руху "Традиція і порядок". Один з активістів [азначив](#), що Бенедисюк начебто намагався здійснити наїзд на учасників руху автомобілем, а потім застосував зброю. Натомість в прес-службі Вищої ради правосуддя [азначають](#), що голова ВРП був змушений з

метою самооборони застосувати зброю, зробивши попереджувальний постріл у повітря. За даним фактом було [розпочато](#) розслідування.